

Almanya Seçimlerinden Sosyal Demokratların Alması Gereken Dersler

Alman Sosyal Demokrat Partisi (SPD) 146 yıl önce kurulmuş olan Almanyanın en köklü siyasi partisidir. Partinin bu uzun yaşan sürecinde hiç kuşkusuz bir hayli inişler ve çıkışlar olmuştur. Ancak 27 Eylülde yapılan son Federal Parlamento seçimlerinde bu parti tarihinin en büyük yenilgisini almıştır. Bu hızlı düşüş ozamanki Parti başkanı Oskar Lafontaine ve başbakan adayı Gerhard Schröder'in 1998 seçimlerinde kazandıkları büyük başarıdan günümüze devam etmektedir.

SPD en büyük seçim zaferini, Almanyanın hiç kuşkusuz savaş sonrası en önemli siyasi lideri Williy Brandt'ın 1972 seçimlerinde, parti başkanı ve başbakan adayı olarak aldığı yüzde 45,8 oyla kazanmıştır. Sosyal Demokratların bu başarılı dönemi başbakan Helmut Schmidt'le 1982 e değin sürmüştür. Bunu 16 yıl süren Hıristiyan Demokrat Parti (CDU) lideri Helmut Kohl başbakanlığı dönemi izler.

1998 Federal Parlamento seçimlerinde, parti başkanı olarak Oskar Lafontaine ve başbakan adayı olarak Gerhard Schröder'in aldıkları yüzde 40.9 oyla Sosyal Demokratlar, Yeşillerle koalisyon kurarak yeniden hükümet görevini üzerlenirler. Son seçimlerde Sosyal Demokratların oyları yüzde 23 ile savaş sonrasının endüşük düzeyine iner. Bu SPD için artık hiç kimsenin gözardı yapamiyacağı bir alarmdır. SPD oylarındaki bu düşüş son 8 yıldır tüm Eyalet Parlamento ve belediye seçimlerinde de, bazı istisnalarla, sürmekteydi.

Oy kaybının nedenleri

Bu acı oy kaybının nedenlerini, partinin üst düzey yetkilileri günümüze değin anlamamakta adeta direnmektedirler. Sosyal Demokratların bu yenilgilerine neden olan yanlışlar düzeltilmez ve parti kendini köklü olarak yenileyemezse, bu düşüş devam edecektir. Oysa Almanya'nın güçlü bir Sosyal Demokrasiye ve Sola bugün her zamankinden daha çok gereksinimi vardır.

SPD nin bu çöküşünün nedenleri kanımca şu yanlış politikalardan kaynaklanmaktadır.

1998 seçimlerinden sonra Başbakan Gerhard Schröder, partinin sosyal demokrat ve sendikal geleneğine tamamen ters düşen bir politika izlemeye başlar. Bir yandan SPD'nin merkeze kaymasını gerektiğini, artık geleneksel anlamda işçi sınıfının kalmadığını, nitelikli işçilerin bile orta gelir gurubuna sahip olduklarını ve gelecekte oyların merkezde toplanacağını iddia etti. Öteyandansa küresel ekonomik gelişmelerin Almanya'yı yeni bir ekonomi ve sosyal politikaya zorladığını, bunun gereği olarak da sosyal devlet anlayışında değişiklik gerektiğini savundu. Bu nedenle de sosyal hakların giderek sınırlandırılmasını, sosyal devlet şemsiyesinin gerektirdiği koruma politikalarının aşağıya çekilemesinin zorunlu olduğunu belirtti. Ayrıca küresel ekonominin zorlaması nedeniyle büyük işverenlerin yatırımlarının Almanya dışındaki

emek-yoğun ülkelere gitmemesi için, İşveren Kuruluşlarının istekleri doğrultusunda vergi indirimlerine gidilmesini, işverenlerin ödedikleri primlerin de azaltılmasını programına aldı.

Bu yeni yaklaşım Sosyal Demkrasinin öteden beri, en temel çizgisi olan Sosyal Devlet ve Sosyal Adalet anlayışı politikasından adım adım uzaklaşmayı beraberinde getiriyordu. Parti tabanında ve SPD ye oyverenlerce bu yeni çizginin kabul edilmesi olası değildi. Bu ve benzeri nedenlerden Oskar Lafontaine sessiz sedasız Parti Başkanlığı ve Maliye Bakanlığı görevinden ayrıldı. Başbakan Schröder`le kamu oyunda sürtüşmemek ve partiye zarar vermemek için, herhangi bir gerekçe göstermeden siyasetten geri çekildi. Bu karar partide şok etkisi yapmıştı.

16 yıllık başbakan Kohl döneminde yapılan alttan üste gelir dağılımını kıyasıya eleştiren SPD, Başbakan Şchröder`le toplumdaki zengin-fakir çelişisini daha da artıran politikayı sürdürdü. Yeni yasalarla çalışana, işsize, emekliye getirilen yeni yüklerle, bütçede meydana gelen açıklar azaltılmaya çalışıldı. „Ajenda 2010, Harz IV“ yasa ve uygulamalarıyla SPD, öteden beri bağlı olduğu „Sosyal Adalet ve Dayanışma“ politikasından tamamen uzaklaştı. Bu yeni politika Geniş kitlelerin artan tepkisini neden oldu. İddia edildiğinin aksine, büyük firmalar yatırımlarını yinede Çin`e, Hindistan`a, Doğu Avrupa ülkelerine kaydırdılar, işsizlik azalmadı giderek arttı. Bu yeni Sosyal demokrat politikaya karşı çıkan Alman Sendikalar Birliği eleştirileri önemsenmedi. Scharöder`in meşhur „basta“ (adam sende) sözü, bu çizgiye çok haklı nedenlerle eleştirenlere verilen yanıtı.

Schröder ve İngiltere eski Başbakanı Tony Blair 1999 da yayınladıkları ortak bildirgeyle bu politikalarının yeni ve „çağdaş“ Sosyal Demokrat çizgi olması gerektiğini savundular. Çoğu Batı Avrupa Sosyal Demokrat Parti de bu çizgiyi adeta üzerlendi. Hepsi için bu yeni politika son yıllarda büyük bir hüsrarla sonuçlandı. İngiltere İşçi Partisi`nin de önümüzdeki seçimlerde büyük yenilgiyle iktidarı Konservativlere teslim etmesine kesin gözüyle bakılıyor.

Ben şahsen SPD nin 30 yıllık üyeliğinden istifa etmeden önce, partinin en üst düzeyinde görevli arkadaşlarımı tekrar tekrar bu yanlış politika konusunda uyardım ve bu çizginin yanlış olduğunu, geniş kitleler tarafından asla kabul edilmeyeceğini kendilerine anlatmaya çalıştım.1998 den bu yayana SPD üyelerinden 200.000 ni, yani yüzde 40 ı, bu politika nedeniyle partiden ayrıldılar.

SPD nin giderek siyasi çizgisini merkeze taşıması, onun merkez sağdaki partilerden görülür bir farkı olmadığını ortaya koydu. Böylece Solda dargelirli kesimlerin, işsizlerin, çalışanların, emeklilerin haklarını savunacak, Sosyal Devleti ve Sosyal Adaleti ana politikası yapacak bir siyasi parti boşluğu oluştu. Bu nedenle de Ekim 2005 de batı Almanya`da Oskar Lafontaine başkanlığında ismi „Seçim Alternativi İş ve Sosyal Adalet Girişimi,, (WASG) olan yeni bir parti oluştu. Giderek bu parti Doğu Almanya`daki „Demokratik Sosyalis Parti“ (PDS) ile haziran 2007 de birleşerek bugünkü „Die Linke.“ (Sol Parti) kuruldu. 2005 Federal Parlamento seçimlerinde yüzde 8,7 oy alarak 54 millekvekilini Parlamentoya gönderen Sol Parti, son seçimlerde oylarını yüzde 11.9 a çıkartarak 76 milletvekili kazandı.

Bu yanlış politikalar ve bunlardan kaynaklanan oy kaybı nedeniyle SPD son beş yılda beş yeni parti başkanı değiştirmek zorunda kaldı. Sürekli parti lideri arayışı SPD`nin önemli sorunlarından biri haline geldi. Bugünlerde Prtinin üst yönetiminde genç

kuşağın göreve geleceği vurgulanıyor. Parti başkanlığına henüz Federal Çevre Bakanlığı görevini yürüten Sigma Gabriel'in seçileceği, ve üst yönetimin de geliştirileceği artık kesinlik kazanmışa benziyor.

SPD nin çözmesi gereken temel sorun, Schröder tarafından izlenmeye başlanan ve Sosyal Demokrat Parti anlayışı ve geleneğiyle bağdaşmayan, partiyi her seçimde yenilgiye sürükleyen bu yanlış politikalarından vazgeçmesidir. Öte yandan SPD nin, artık Almanya'nın yeni siyasi gerçeği durumuna gelen Sol Parti ile her alanda işbirliğine gidileceğine net bir karar vermesi gerekmektedir. Önümüzdeki sürede SPD içersinde çalkantının daha bir süre devam edeceği gözüküyor.

SPD nin ve Batı Avrupa Sosyal Demokratlarının kendi siyasi kimliklerine sahip çıkarak, Batı Avrupa'nın vazgeçilemez tarihi kazanımı olan Sosyal Devlete, Sosyal Eşitlik ilkesine yeniden kararlılıkla sahip çıkmaları, Neoliberal ekonomi anlayışlarıyla hesaplaşmaları ve öncelikle de emeğiyle geçinenlerin siyasi adresi olduklarını kanıtlamaları gerekmektedir.